

42 ציור אותיות כָּלֵל, וְעַל-יְדֵי הַחֲקִיקָה נולדו נוצרו כָּה
 43 אותיות, וְאִם כֵּן הָרִי צוּרוֹת אוֹתוֹת אֵלֹו שנוצרו באבן על ידי
 44 החקיקה אֵינָן עֲצָמוֹת וּמֵהוּת ה'אָבֶן טוֹבָה' שְׁמוֹפְשֻׁט מְכַל
 45 צוּרָה מִמֶּשׁ וּאִם כֵּן לְכַאוּרָה גַם בַּחֲקִיקָה הִיָּה מְקוֹם לוֹמַר שֶׁהַאוֹתוֹת הֵם,
 46 במוכן מסוים, מציאות נפרדת מהאבן

47 עצמה שהרי האותיות הוסיפו באבן
 48 צורה שלא קיימת באבן מצד עצמה,
 49 מְכַל-מְקוֹם למעשה ההתאחדות
 50 של האותיות עם האבן היא כן שלמה
 51 ומוחלטת אוֹתוֹת אֵלֹו הֵן
 52 חֲרוּתוֹת וְחֲקוּקוֹת בְּגוּף
 53 ה'אָבֶן טוֹבָה' מִמֶּשׁ ולא דבר
 54 נבדל וחיצוני ביחס לאבן (כמו אותיות
 55 הכתיבה שהן מציאות נפרדת מהקלף),
 56 וְהֵם מְגוּפָה וּמֵהוּתָהּ של האבן,
 57 מִיֵּנָה-וּבָהּ מִמֶּנָּה וְכֵה, בתוכה
 58 (וְכַמְבָּאָר בְּאֵרוּכָה בְּהַמְשָׁךְ
 59 תַּרְס"ו⁵ קבוצת מאמרים בנושא
 60 מסוים שנאמרו ב'המשך' אחד
 61 והתחלתם היא בשנת תרס"ו) פְּרָטִי
 62 הָעֵנִינִים בְּזָהּ בנושא 'אותיות
 63 הכתיבה' ואותיות החקיקה, כְּפִי
 64 שֶׁהֵם בּוֹנֵמְשָׁל, למעלה באלוקות,
 65 בעניין מהות התורה והמצוות עליהם
 66 נאמר "אם בחוקתי תלכו").

67 וְהִנֵּה, כְּשֶׁם שֵׁשֶׁן אוֹתוֹת
 68 הַכְּתִיבָה כמו אותיות הכתובות בדיו
 69 על הקלף וְאוֹתוֹת הַחֲקִיקָה כמו
 70 אותיות החקוקות וחרוטות באבן
 71 הַגְּשָׁמִית, כמבואר לעיל, יֵשׁ
 72 דוּגְמָתָן בְּרוּחָנִיּוֹת בְּאוֹתוֹת
 73 שְׁבִנְפֶשׁ הַמְדַבְּרָת כוח הדיבור
 74 שְׁבִאָדָם שכן, גם בכוח הדיבור
 75 הרוחני שבנפש, ולא רק בדיבור
 76 בפועל, יֵשׁ 'אותיות', וכפי שממשיך
 77 ומבאר. יֵשׁ בנפש האדם אוֹתוֹת
 78 שֶׁהֵן נִפְרָדוֹת מֵהַנְּפֶשׁ, וְכִמוֹ
 79 לְמֶשֶׁל אוֹתוֹת הַדְּבִיבּוֹר 'אותיות'
 80 כפי שהן באות לידי ביטוי בדיבור
 81 שֶׁהֵן מִבְּחִינַת קוֹל וְהַכֵּל הַלֵּב
 82 הַגְּשָׁמִי, הדיבור בפה בפועל יש בו

1 אִם בְּחֻקְתִּי תִלְכוּ וְגו'¹, וּמְבַאָר ב'לְקוּטֵי תוֹרָה'² ספר מאמרי
 2 חסידות של אדמו"ר הזקן לפרשיות התורה של החומשים ויקרא-במדבר-
 3 דברים (ושיר השירים) ש'בְּחֻקְתִּי' הוּא מְלִשׁוֹן חֲקִיקָה, כְּלִשׁוֹן
 4 חֲזו"ל³ בגמרא (על הפסוק "את
 5 חוקתי תשמרו") לגבי מצוות התורה
 6 חוקות שְׁחֻקְתִּי לָכֶם כו',
 7 כלומר, מצוות התורה ניתנו באופן של
 8 'חקיקה' וְהַפִּירוּשׁ ד'בְּחֻקְתִּי
 9 תִלְכוּ" הוּא, שֶׁעֲנִין הַתְּלִיכָה
 10 בלימוד התורה וקיים המצוות (כפי
 11 שיתבאר להלן) הוּא בְּכַחֲנִית
 12 אוֹתוֹת הַחֲקִיקָה וְדוּקָא, כְּפִי
 13 שֶׁמִּמְשִׁיךְ וּמִפְרָט.
 14 (ב) וְיֵשׁ לְהַקְדִּים תְּחִלָּה בְּאוּר
 15 הַחֲלוּק הַהִבְדֵּל שֶׁבֵּין אוֹתוֹת
 16 הַכְּתִיבָה לְאוֹתוֹת הַחֲקִיקָה⁴,
 17 שְׁבִאוֹתוֹת הַנִּכְתָּבוֹת בְּדִיו עַל
 18 הַקְּלָף והאותיות נשארות מעל הקלף
 19 (או הנייר), הִנֵּה הַדִּיּוֹ שְׁבוּ נַכְתּוּב
 20 האותיות הוּא דְבַר בְּפִנְי-עֲצָמוֹ,
 21 וְאֵינּוּ מְגוּפּוֹ וּמֵהוּתוֹ שֶׁל
 22 הַקְּלָף ולכן למרות שהאותיות
 23 נכתבות על גבי הקלף, הן דבר נפרד
 24 מִמֶּנּוּ, מֵה-שְׁאִינֶן אוֹתוֹת
 25 שְׁחֻקְתִּי וְנִחְרָצוֹת כְּמוֹ חֲרִיצִים
 26 וְחֲרִיטָה עַל גְּבִי אָבֶן טוֹבָה, הָרִי
 27 הֵן האותיות מְעַצְמֵיתָה
 28 וּמֵהוּתָהּ שֶׁל ה'אָבֶן טוֹבָה',
 29 וּמְגוּפָה מִמֶּשׁ יִחְשְׁבוּ וְאַחֲרֵי
 30 הַחֲקִיקָה וְחֲרִיטָה, האותיות הופכות
 31 לְחֵלֶק בְּלִתי נִפְרָד מֵהַאֲבֶן עֲצָמָה.
 32 וְהֵגַם שְׁמִכְל-מְקוֹם כְּכֹל זֹאת,
 33 למרות שהאותיות הן חלק בלתי נפרד
 34 מֵהַאֲבֶן עֲצָמָה אֵינּוּ דוּקָמָה מִצַּב
 35 הַאֲבֶן והאותיות כעת לְכִמוֹ
 36 שֶׁהֵיָתָה ה'אָבֶן טוֹבָה' מִצַּר-
 37 עֲצָמָה, קוֹדֵם הַחֲקִיקָה שֶׁל
 38 הַחֲקִיקָה עליה, שְׁמִתְחַלָּה לְפָנֵי
 39 שֶׁנַּחֲקוּ בַּה אוֹתוֹת הֵיָתָה הַאֲבֶן
 40 עֲצָמָה 'פְּשׁוּטָה' וְחֻלְקָה בְּלֹא

**בס"ד. שבת פרשת בחוקותי,
 מברכים החודש סיון, ה'תשכ"ה
 (הנחה בלתי מוגה)**

אִם בְּחֻקְתִּי תִלְכוּ וְגו'¹, וּמְבַאָר ב'לְקוּטֵי
 תוֹרָה'² ש'בְּחֻקְתִּי' הוּא מְלִשׁוֹן חֲקִיקָה,
 כְּלִשׁוֹן חֲזו"ל³ חוקות שְׁחֻקְתִּי לָכֶם כו',
 וְהַפִּירוּשׁ ד'בְּחֻקְתִּי תִלְכוּ" הוּא, שֶׁעֲנִין הַתְּלִיכָה
 הוּא בְּכַחֲנִית אוֹתוֹת הַחֲקִיקָה וְדוּקָא.

(ב) וְיֵשׁ לְהַקְדִּים תְּחִלָּה בְּאוּר הַחֲלוּק שֶׁבֵּין
 אוֹתוֹת הַכְּתִיבָה לְאוֹתוֹת הַחֲקִיקָה⁴,
 שְׁבִאוֹתוֹת הַנִּכְתָּבוֹת בְּדִיו עַל הַקְּלָף, הִנֵּה הַדִּיּוֹ
 הוּא דְבַר בְּפִנְי-עֲצָמוֹ, וְאֵינּוּ מְגוּפּוֹ וּמֵהוּתוֹ שֶׁל
 הַקְּלָף, מֵה-שְׁאִינֶן כֵּן אוֹתוֹת שְׁחֻקְתִּי וְנִחְרָצוֹת
 עַל גְּבִי אָבֶן טוֹבָה, הָרִי הֵן מְעַצְמֵיתָה וּמֵהוּתָהּ
 שֶׁל ה'אָבֶן טוֹבָה', וּמְגוּפָה מִמֶּשׁ יִחְשְׁבוּ. וְהֵגַם
 שְׁמִכְל-מְקוֹם אֵינּוּ דוּקָמָה לְכִמוֹ שֶׁהֵיָתָה ה'אָבֶן
 טוֹבָה' מִצַּר-עֲצָמָה, קוֹדֵם הַחֲקִיקָה, שְׁמִתְחַלָּה
 הֵיָתָה 'פְּשׁוּטָה' בְּלֹא צִיּוֹר אוֹתוֹת כְּלָל, וְעַל-יְדֵי
 הַחֲקִיקָה נולדו כָּה אוֹתוֹת, וְאִם כֵּן הָרִי צוּרוֹת
 אוֹתוֹת אֵלֹו אֵינָן עֲצָמוֹת וּמֵהוּת ה'אָבֶן טוֹבָה'
 שְׁמוֹפְשֻׁט מְכַל צוּרָה מִמֶּשׁ, מְכַל-מְקוֹם אוֹתוֹת
 אֵלֹו הֵן חֲרוּתוֹת וְחֲקוּקוֹת בְּגוּף ה'אָבֶן טוֹבָה'
 מִמֶּשׁ, וְהֵם מְגוּפָה וּמֵהוּתָהּ, מִיֵּנָה-וּבָהּ (וְכַמְבָּאָר
 בְּאֵרוּכָה בְּהַמְשָׁךְ תַּרְס"ו⁵ פְּרָטִי הָעֵנִינִים בְּזָהּ,
 כְּפִי שֶׁהֵם בּוֹנֵמְשָׁל). וְהִנֵּה, כְּשֶׁם שֵׁשֶׁן אוֹתוֹת
 הַכְּתִיבָה וְאוֹתוֹת הַחֲקִיקָה הַגְּשָׁמִית, יֵשׁ
 דוּגְמָתָן בְּרוּחָנִיּוֹת בְּאוֹתוֹת שְׁבִנְפֶשׁ הַמְדַבְּרָת
 שְׁבִאָדָם. יֵשׁ אוֹתוֹת שֶׁהֵן נִפְרָדוֹת מֵהַנְּפֶשׁ, וְכִמוֹ
 אוֹתוֹת הַדְּבִיבּוֹר שֶׁהֵן מִבְּחִינַת קוֹל וְהַכֵּל הַלֵּב

(1) ריש פרשתנו. (2) ד"ה אם בחוקתי (מה, א ואילך) וביאורו (שם, ד ואילך). (3) קידושין לט, א. (4) ראה גם לקו"ת ר"פ חוקת (נו, א). (א. שם נט, ג.ד. 5) ד"ה פנים בפנים וד"ה אין עומדין תרס"ז (המשך תרס"ו ע' תעג ואילך).